

4. Бек, К., Гренін Д., Бідли М., Хігсмит Д. Маніфест гнучкої методології розробки програмного забезпечення. К.: Agile Alliance, 2001.

Сакун Г.О.,
*кандидат філософських наук, доцент,
доцент кафедри менеджменту і маркетингу,
Гостищева Г.В.,*
*здобувач вищої освіти першого (бакалаврського) рівня,
Посуховська Д.В.,*
*здобувач вищої освіти першого (бакалаврського) рівня,
Одеська державна академія будівництва та архітектури*

ІННОВАЦІЙНІ НАПРЯМИ ПРОЕКТНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У СФЕРІ ІНОЗЕМНОГО ІНВЕСТУВАННЯ

Швидке зростання інвестиційних потоків на початку ХХІ-го ст. супроводжувалося змінами бази інвесторів, що було обумовлено трьома ключовими тенденціями: зростанням активів, якими оперували інституціональні інвестори, збільшенням обсягів фондів хеджування, а також посиленням ролі центральних банків і фондів суверенного багатства країн, що розвиваються. Зростання обсягу активів під управлінням інституціональних інвесторів (пенсійних фондів, страхових компаній і взаємних фондів) з інституціональних інвесторів із країн, що розвиваються, супроводжувалося збільшенням транскордонного розміщення активів і тенденцією до ослаблення національного напрямку.

Інноваційний процес метарівня пов'язаний з міжнародною діяльністю, наприклад, комерційних банків у рамках регіональних банківських систем, що також певною мірою визначає інноваційні можливості банку.

Як і на попередніх етапах розвитку світової економіки, основною функцією комерційних банків залишається кредитна роль у стимулюванні господарюючих суб'єктів. Однак, не всі банківські кошти можуть бути розміщені у вигляді позичок. Більша частина позичок неліквідна, тобто вони не

можуть бути швидко продані тоді, коли банку терміново потрібні кошти й створюються інноваційні проєкти.

Інвестиційні банки завжди прагнуть до інноваційних проєктів, хоча вони й потребують значних капіталовкладень та витрат, які далеко не завжди окупаються. Проте, як показує досвід американських інвестиційних банків, інновації - важливий інструмент у конкурентній боротьбі. При цьому зазначені банки залежно від їхньої орієнтації на тих або інших клієнтів, діапазону продуктів та послуг, що надаються, масштабу роздрібно-розподільної мережі, рівня капіталізації можна умовно розділити на відповідні стратегічні групи. Важливо також відзначити, що, незважаючи на схожість банків в межах окремої подібної групи й до деякої міри навіть між стратегічними групами, стратегії банків і способи їхньої реалізації можуть істотно різнитися.

Сучасні інвестиційні банки з метою посилення власних конкурентних позицій на ринку значно диверсифікують власний інвестиційно-банківський бізнес, за рахунок розширення асортименту фінансових послуг та формування окремих проєктів, зокрема:

- діють від власного імені та за рахунок клієнтів на торговельних майданчиках цінних паперів;
- надають консалтингово-аудиторські послуги для клієнтів;
- виступають постачальниками фінансових інформаційно-моніторингових послуг для клієнтури;
- надають комплексні послуги з оцінки купівлі-продажу нерухомості;
- запроваджують операції з інвестиційного кредитування;
- надають кастодіальні послуги;
- беруть участь у операціях з драгоцінними металами;
- надають послуги лід-менеджменту при наданні синдікованих позик (у тому числі при секьюритизації боргових зобов'язань клієнтів);
- надають трастові послуги.

Отже, на сучасному етапі розвитку світової економіки інвестиційні банки функціонують як комплексні диференційовані інститути, що активно діють на фінансовому ринку, охоплюючи при цьому сферу таких операцій як: 1) страхові та іпотечні; 2) інвестиційні та венчурні; 3) брокерсько-дилерські.

Одним з безперечних переваг процесу фінансової глобалізації виступає стимулювання розвитку інновацій в банківському секторі. Воно стає найважливішою умовою досягнення конкурентної переваги комерційних банків на світовому фінансовому ринку, де вітчизняні кредитні установи в більшості випадків поступаються за конкурентоспроможністю зарубіжним. Стосовно до банківського сектору, кінцевим результатом інноваційної діяльності є абсолютно новий або вдосконалений банківський продукт, реалізований на ринку, і технологічний процес, застосований на практиці.

Таким чином, питання, пов'язані з проєктною інноваційною діяльністю кредитно-фінансових установ, є актуальними і пріоритетними як для самих банків, так і для макроекономічної системи в цілому. Використання банківських інновацій націлене на збільшення здатності бізнесу до відкриття нових напрямків розвитку. Беручи до уваги зростаючу конкуренцію на ринках банківських послуг, їх основною метою є залучення нових і утримання існуючих клієнтів, яка проявляється, головним чином, в розширенні спектра послуг, що надаються і вдосконаленні технологій їх надання клієнтам.

Список використаних джерел:

1. Овсянникова Я. Джерела фінансування проєктів публічно-приватного партнерства. Фінанси, банки, інвестиції. 2012. № 1. С. 36—40.
2. Тарасова О.В. Оцінка міжнародної банківської діяльності в контексті світової фінансової кризи / О.В. Тарасова // Культура народів Причорномор'я. – 2012. – № 234. – С. 125-127.
3. Фрасинюк А.М. Інноваційний розвиток інвестиційного бізнесу ТНБ / А.М.Фрасинюк // Інвестиції: практика та досвід, 2011. - №6. – С. 8 – 11.